

Sygn. akt VIII Ka 393/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 września 2014 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: **SSO Przemysław Wasilewski – spr.** Sędziowie: **SO Grażyna Zawadzka-Lotko**

SO Krzysztof Kamiński

Protokolant Agnieszka Malewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Białymstoku Wiesławy Sawoško-Grębowskiej

po rozpoznaniu w dniu 08 września 2014 roku

sprawy skazanego L. K.

o wydanie wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego i obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 14 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII K 629/13

I. Zaskarżony wyrok uchyla i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Białymstoku do ponownego rozpoznania

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. S. kwotę 147,60 złotych (sto czterdzieści siedem złotych sześćdziesiąt groszy), w tym kwotę 27,60 złotych (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) z tytułu podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

L. K. był dotychczas skazywany następującymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie III K 526/00 z dnia 10.01.2001 r. za czyny z art. 280 § 1 k.k. i inne, popełnione w dniu 24.10.1999 roku, 25.10.1999r., na karę łączną 2 lat pozbawienia wolności i 124 stawkiienne grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki w kwocie 30 złotych; na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt.1 kk wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat; oddano pod dozór kuratora; zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 25.10.1999 roku do dnia 25.12.1999 roku; zwolniono z ponoszenia kosztów sądowych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 07.07.2004 r. zarządzono wykonanie zawieszony kary;

2. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XIII K 568/02 z dnia 26.06.2002 r. za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony w dniu 17.02.2002 r. na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 2 k.k., art. 73 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej kary warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat i oddano pod dozór kuratora; wprowadzono zakaz prowadzenia pojazdów lądowych na okres 2 lat; orzeczono świadczenie pieniężne

w kwocie 200 złotych; orzeczono o kosztach sądowych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 11.05.2004 r. zarządzono wykonanie zawieszony kary;

3. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie III K 197/07 z dnia 27.06.2007 r. za czyny z art. 284 § 1 k.k. popełnione w dniach 5.08.2006 r., 08.08.2006 r. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 1 roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądzono od oskarżonego obowiązek naprawienia szkody w kwocie 4700 złotych; orzeczono o kosztach sądowych;

4. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XV K 1637/08 z dnia 17.02.2009 r. za czyn z art. 242 § 3 k.k. popełniony w okresie od 18.02.2008 roku do 22.09.2008 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono o kosztach sądowych;

5. Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie VII K 199/08 z dnia 10.03.2009 r. za czyn z art. 278 § 1 k.k. i inne popełniony w dniu 12.09.2007 roku na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; orzeczono o powództwie cywilnym i kosztach sądowych.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Białymstoku z 14 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 629/13 na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. połączono kary orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie XV K 1637/08 i VII K 199/08 oraz orzeczono wobec skazanego L. K. karę łączną 9 (dziewięć) miesięcy pozbawienia wolności zaś w pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.

Na podstawie art. 572 k.p.k. umorzono postępowanie w przedmiocie wyroku łącznego w pozostałym zakresie.

Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. K. kwotę 177,12 (sto siedemdziesiąt siedem 12/100) złotych w tym Vat w kwocie 33,12 (trzydzieści trzy 12/100) złotych tytułem kosztów obrony z urzędu.

Zwolniono skazanego od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł skazany M. K., zaskarżając powyższy wyrok w części orzeczenia o karze, wnosząc od zmianę wyroku przez znaczne złagodzenie kary pozbawienia wolności.

Apelację od powyższego orzeczenia wniósł również obrońca skazanego, zaskarżając w/w orzeczenie w części w zakresie wymiaru orzeczonej kary.

Na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. zaskarżonemu wyrokowi łącznemu zarzucił rażąca niewspółmierność kary łącznej wynikającą z zastosowania zasady zbliżonej do zasady kumulacji poszczególnych kar.

Mając na uwadze powyższe wniósł o:

I. zmianę zaskarżonego wyroku łącznego w zakresie wymiaru kary poprzez zastosowanie zasady pełnej absorpcji ewentualnie

II. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Białymstoku.

Sąd Okręgowy zważył i ustalił, co następuje:

Apelacja oskarżonego i obrońcy oskarżonego okazały się zasadne w kierunku w jakim zmierzała do uchylenia orzeczenia, choć nie z powodu argumentacji zawartej w środkach odwoławczych.

Należy bowiem zauważyć, że Sąd I Instancji w wyroku łącznym połączył kary orzeczone wyrokami, z których jeden nie został objęty ENA, co tym samym skutkowało naruszeniem przez Sąd I Instancji zasady specjalności, o której mowa w art. 607 e § 1 k.p.k.

Uregulowanie zawarte w art. 607 e § 1 k.p.k. stanowi, iż osoby przekazanej w wyniku wykonania nakazu nie można ścigać za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę przekazania, ani wykonać orzeczonych wobec niej za te przestępstwa kar pozbawienia wolności albo innych środków polegających na pozbawieniu wolności. Zgodnie zaś z art. 607 e § 3 pkt 7 k.p.k. przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli w szczególności osoba ścigana, po jej przekazaniu, złożyła przed sądem właściwym do rozpoznania sprawy **oświadczenie** o zrzeczeniu się korzystania z prawa określonego w § 1 w odniesieniu do czynów popełnionych przed przekazaniem.

Tymczasem nie ulega wątpliwościom, że Sąd I Instancji wyrokiem łącznym z 14 kwietnia 2014 r. w sprawie o sygn. akt VII K 629/13 połączył kary orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 1637/08 i VII K 199/08** orzekając karę łączną. Analizując Europejski Nakaz Aresztowania (k. 61-68) należy zauważyć, że sprawa o sygn. XV K 1637/08 nie została w nim ujęta, zaś skazany L. K. nie złożył oświadczenia o zrzeczeniu się zasady specjalności w postępowaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z 14 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. V KK 357/13 (OSNKW 2014/8/61, LEX 1491071) zasada specjalności, sformułowana w art. 607 e § 1 k.p.k., stanowi ujemną przesłankę dla orzeczenia w wyroku łącznym - art. 569 § 1 k.p.k. - kary łącznej obejmującej kary pozbawienia wolności, wymierzone za przestępstwa inne niż te, które stanowiły podstawę wydania na podstawie europejskiego nakazu aresztowania.

We wniosku o połączenie kar pozbawienia wolności oskarżony nie wskazał przedmiotowego wyroku, tym samym nie sposób uznać, że składając wniosek o wydanie wyroku łącznego złożył oświadczenie o zrzeczeniu się przez niego zasady specjalności w zakresie tej niewymienionej sprawy. **Oświadczenie tego rodzaju, złożone w trybie art. 607 e § 1 pkt 7 k.p.k., jako zrzeczenie się określonego przywileju, musi nastąpić w sposób jednoznaczny, nie budzący wątpliwości, dobrowolny i z pełną świadomością następujących konsekwencji** (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 stycznia 2014 r., o sygn. II AKa 425/13, Biul.SAKa 2014/1/16, KZS 2014/4/92, LEX 1455177).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach obrony udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na mocy § 14 ust. 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielanej z urzędu (Dz. U.2013.461 j.t.).